

Eines per
a persones

LGTB

en ciutats
petites i
mitjanes

divercity

preventing and combating homo and transphobia
in small and medium cities across Europe

<http://divercity.ub.edu/>

facebook [divercityproject](#) · twitter [@divercityeu](#)

Cofinançat pel Programa de Drets, Igualtat i
Ciutadania (REC) de la Unió Europea

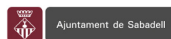
Coordinador

Equip

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΠΟΛΗΣ-ΕΥΚΕΩΝ

Comitè assessor extern:

Juul van Hoff (*Coordinadora de Rainbow Cities*)

Martina Klett-Davis (*London School of Economics and Political Science*)

Miguel Ángel Aguilar (*Fiscalía Provincial de Barcelona*)

Mónica Moreno Figueroa (*University of Cambridge*)

Ricardo Gutiérrez (*Secretari de la Federació Europea de Periodistes*)

Primera edició:

Maig 2017

Autors:

Parternariat de Diverscity

Editat per:

Jose Antonio Langarita - Núria Sadurní

Antonia Dorado - Pilar Albertín

Disseny:

Cristina de Dios

Aquesta publicació ha estat produïda amb el suport econòmic del Programa pels Drets, Igualtat i Ciutadania (REC) de la Unió Europea. Els continguts d'aquesta publicació són responsabilitat única dels autors i de cap manera es poden utilitzar per a reflectir els punts de vista de la Comissió Europea.

Obra sota llicència Creative Commons Attribution 4.0 International Licence

Índex

Per què aquesta guia?	2
Inclusió per a tothom	3
LGTBfòbia com a delictes d'odi	4
Discursos d'odi contra les persones LGTB	5
Quins són els meus drets?	6
Sobre la identitat personal	7
En primera persona	8
Esferes de la vida	10
Espais públics	12
Xarxes socials (Online)	13
Com trobar grups d'afinitat	14
Codi ètic	15
Paraules que fem servir	16

Per què aquesta guia?

Les persones lesbianes, gais, trans* i bisexuals (LGTB) de la Unió Europea experimenten discriminació, assetjament i violència en diferents àrees de les seves vides. Com que els espais urbans han esdevingut ubicacions predilectes per l'expressió d'identitats, seguretat de la comunitat, activitat associativa, anonimitat i oci, les experiències de les persones LGTB són comunament reduïdes al que està passant a les grans ciutats. En contract, a les ciutats petites i mitjanes l'accés als recursos LGTB és molt més problemàtic perquè les agències locals són més petites i l'estructura i força associativa de les comunitats LGTB és menor. Conseqüentment, les experiències LGTB en aquestes àrees tenen les seves pròpies dinàmiques, que no acostumen a ser tingudes en compte pels proveïdors de serveis.

Aquesta guia presenta un conjunt d'eines recollides a partir de la recerca duta a terme a sis ciutats petites i mitjanes d'Europa (Charleroi, Girona, Nottingham, Sabadell, Tessalònica i Breslau). Entre altres coses, trobaràs maneres de combatre la LGTBfòbia i com trobar espais d'afinitat i llocs de socialització. També es donen alguns consells i coneixeràs com fer valer els teus drets i les maneres com pots adreçar qualsevol violació d'aquests drets.

Inclusió per a tothom

La diversitat d'orientacions sexuals, identitats de gènere i expressions de gènere (SOGIGE per les seves sigles en anglès) és present en totes les esferes socials. Aquesta diversitat necessita ser valorada perquè introdueix noves perspectives, punts de vista i experiències de vida que enriqueixen les relacions socials.

La diversitat de SOGIGE s'acostuma a relacionar exclusivament amb les persones que s'identifiquen com a LGTB, però, de fet, la diversitat inclou tot tipus d'orientacions sexuals, identitats de gènere i expressions de gènere. Tanmateix, a Europa, durant segles, l'heterosexualitat i la conformitat al sexe assignat al néixer han estat les úniques orientacions legítimes, fet que ha portat a un nivell considerable de menyspreu, discriminacions i agressions vers moltes persones, especialment aquelles LGTB.

Tots els contextos socials haurien de respectar la diversitat i valorar-la. Hauríem de treballar per a que les famílies, amistats i companys de feina o estudis reconeguin el valor d'aquesta diversitat. Així, els llocs de feina, d'estudi i d'oci esdevindran espais segurs per a tothom.

Les persones LGTB són individus amb drets i llibertats i haurien poder sentir-se segures a tot arreu, incloent a fora de les ciutats grans. S'hauria de fomentar que les ciutats petites i mitjanes siguin espais on es pot ser feliç sense importar l'orientació sexual, la identitat de gènere i l'expressió de gènere.

A Breslau, Polònia:

El Festival de Cine LGTB, organitzat pel cinema New Horizons, projecta pel·lícules temàtiques amb la finalitat de promoure la cultura LGTB.

A Sabadell, Espanya:

La Comissió de Convivència reuneix les organitzacions de la societat civil, representants de les forces policials, juristes, membres de l'Ajuntament i partits polítics locals amb l'objectiu de prevenir i combatre els delictes d'odi i discriminació i oferir assistència integral a les víctimes.

LGTBfòbia com a delicte d'odi

Un delicte d'odi és un acte violent o una ofensa motivats per hostilitat o prejudici vers algú sota els següents motius: per la seva raça percebuda o real, grup ètnic, religió, (dis)capacitat, orientació sexual i/o identitat de gènere. Per tant, la LGTBfòbia pot portar a delictes d'odi.

Des del 1950, la Convenció Europea pels Drets Humans garanteix drets i llibertats sense discriminació sota cap concepte.

A vegades els delictes d'odi són molt fàcils de reconèixer, com ara quan reps un atac físic. Tanmateix, altres vegades pots patir altres tipus d'agressions que no són tan fàcils d'identificar. Ser insultat, ridiculitzat o veure's negat l'accés a un servei o espai per la teva orientació sexual, identitat de gènere i/o expressió de gènere també és resultat de LGTBfòbia i en diversos països és considerat un delicte d'odi. Si no tens clar que el que has patit és un delicte d'odi, també pots dirigir-te a una organització LGTB o un centre de denúncia per parlar-ne.

A Catalunya:

Els fiscals que s'especialitzen en delictes d'odi i discriminació s'encarreguen dels casos de LGTBfòbia, entre altres.

A Tessalònica, Grècia:

El Defensor del Poble és el principal cos que promou el principi de tracte igualitari, en casos on ha estat violat per qualsevol raó de discriminació.

A Nottingham, Regne Unit:

La policia de Nottinghamshire ha liderat un programa contra els delictes d'odi amb el suport de les autoritats locals.

La guia Know Your Rights! de Transgender Europe per a persones trans a la Unió Europea està disponible en anglès, italià i polonès. Aquesta guia resumeix la legislació de la UE que és rellevant per a persones trans que viuen, treballen, visiten o demanen asil a la Unió Europea.
<http://tgeu.org/tgeu-guides-eu-law/>

Discursos d'odi contra les persones LGTB

Els discursos d'odi són expressions que busquen la humiliació, despreci i la debilitació de la dignitat vers un grup específic, com ara immigrants, persones racialitzades, persones de classe treballadora o persones LGTB. Es manifesta a través d'instults, producció de missatges degradants, difamació, burla, gestos, imitació d'amanerament o estereotips negatius, entre d'altres. Aquest tipus de missatges poden causar diferents efectes, com ara discriminació, hostilitat o intolerància, reforcen prejudicis i, en definitiva, contribueix a un clima general de violència.

Els discursos d'odi tenen lloc en diferents espais, com els mitjans de comunicació, xarxes virtuals, discursos públics o vida quotidiana. Qualsevol persona pot produir discursos d'odi en espais de proximitat, com ara el lloc de treball, la família o els cercles d'amistat. A vegades, els discursos dels mitjans de comunicació o de personalitats públiques són més visibles, i han de ser confrontats. Tanmateix, també hem de tractar d'eliminar els discursos produïts en aquests espais de proximitat.

Quan els discursos d'odi es dirigeixen a les persones LGTB hi ha diverses eines que poden ser útils. Una bona manera de confrontar aquests discursos dels mitjans de comunicació o personalitats públiques és a través d'organitzacions socials, ONGs, pressió ciutadana i alguns cossos públics. Les organitzacions de la societat civil tenen formes de dirigir queixes i de resistir col·lectivament els discursos d'odi. D'altra banda, per confrontar els discursos d'odi a nivell de proximitat el primer pas és reconèixer-lo com un discurs d'odi, fins i tot si es dirigeix a una altra persona. A més, les aliances amb altres persones com companys de feina, companys de classe o membres de la família poden ser molt útils en la producció de nous discursos capaços de contrarestar els discursos d'odi en la vida quotidiana. Finalment, reunir-se amb altres persones interessades en lluitar contra la discriminació pot ajudar tant per al benestar personal a través d'espais de seguretat com amb les reflexions comunitàries i resistències a la LGTBfòbia.

Els discursos d'odi contra les persones LGTB estan molt presents a les xarxes online. Té les seves pròpies formes de funcionament, però és una altra expressió de LGTBfòbia.

Campanya europea contra els discursos d'odi
<http://www.nohatespeechmovement.org/>

Quins són els meus drets?

Tens dret a expressar la teva orientació sexual i identitat de gènere sense patir discriminació per això. Aquests drets afecten diferents esferes de la teva vida, com ara salut, educació o feina:

- **Salut:** tens dret a rebre assistència mèdica i a no patir discriminació en base a la teva orientació sexual o identitat de gènere. Per exemple, és discriminació quan a una dona lesbiana el seu metge li diu que no li pot fer una prova ginecològica perquè "no està tenint sexe real".
- **Educació:** tens dret a rebre un tracte respectuós per part dels teus companys i companyes, mestres, professors i professores. Per exemple, és discriminació si els teus companys i companyes de classe fan servir insults o llenguatge ofensiu contra tu, com ara si et diuen "marica immigrant".
- **Feina:** tens dret a treballar en un ambient còmode lliure de discriminació. Per exemple, és discriminació si a un treballador se li dona permís per acompanyar a la seva parella dona a classes pre-part però es rebutja una petició similar per a una treballadora la parella dona de la qual està embarassada.

A Catalunya:

L'Observatori Contra l'Homofòbia va ser creat per moviments socials LGTB per a lluitar contra la LGTBfòbia i per a denunciar delictes d'odi en base a expressions sexuals i de gènere, així com per a donar suport a les víctimes.

A Nottingham, Regne Unit:

L'Ajuntament oneja la bandera de l'Arc de Sant Martí amb força regularitat. Donen suport a l'Orgull local i promocionen el Dia Internacional Contra l'Homofòbia.

Sobre la meva identitat personal

En les cultures occidentals, les SOGIGE acostumen a estar associades amb el sexe assignat al naixement, per exemple, una persona és assignada amb gènere masculí o femení. Això contribueix a un pensament binari, après a través de la socialització, segons el qual només hi ha dos gèneres (femení-masculí) i dues orientacions sexuals (atracció per al mateix sexe o atracció pel sexe oposat). Qualsevol que no s'ajusti a aquesta norma binària degut a la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere s'acostuma a trobar amb censura i discriminació a diverses àrees de la seva vida.

Tot i així, l'orientació sexual, la identitat de gènere i l'expressió de gènere no es restringeixen a una forma binària sinó a un espectre de possibilitats. Per aquest motiu, cal crear un context on totes les persones es puguin sentir còmodes en aquesta diversitat, incloent aquelles que viuen en ciutats petites i mitjanes. Moltes persones LGTB que viuen en ciutats d'aquestes característiques arreu d'Europa denuncien malestar i discriminació, especialment les persones trans*, que declaren tenir problemes persistents en l'accés als serveis de salut i al món labora.

Reconèixer que l'orientació sexual, la identitat de gènere i l'expressió de gènere poden ser expressades de moltes formes diferents contribueix al benestar de tothom, especialment d'aquelles persones que han estat discriminades durant molt de temps perquè no encaixen a la norma social. Respectar la identitat de tothom és clau per a construir una societat igualitària.

A Charleroi, Bèlgica:

Una bona pràctica està sent duta a terme per la policia. Pregunten a les persones trans* que indiquin amb qui (un home o una dona) prefereixen tractar a la comissaria.

En primera persona

"El ginecòleg em va dir que no necessitava una citologia perquè no havia tingut sexe. Però sí que n'havia tingut, amb una altra dona".
(Lesbiana, 40, Girona, Espanya)

"No hi ha àrees amigables o no amigables a la ciutat, sinó persones amigables o no amigables amb les persones LGTB".
(Trans masculí, 25, Tessalònica, Grècia)

"Nottingham és realment molt blanc... No és interseccional, no podem parlar sobre raça i etnicitat. Ser LGTB i estranger és complicat. No hi ha atenció a la igualtat i la diversitat".
(Home gai, 36, Nottingham, Regne Unit)

"Per mi tenir amigues lesbianes t'estalvia moltes hores de teràpia. És com, sóc normal, no passa res".
(Lesbiana, 31, Girona, Espanya)

"Tot i que els serveis educatius són conscients dels problemes amb la diversitat sexual i de gènere, crec que no es dediquen a aquests temes".
(Lesbiana, 38, Tessalònica, Grècia)

"Em vaig traslladar a Nottingham per la meva sexualitat, era una raó considerable. Necessitava viure a la ciutat... Hi ha més serveis a Nottingham, també tenia una escena gai i un nombre decent d'homes gais".
(Home gai, 27, Nottingham, Regne Unit)

"Hi ha qui es queixa perquè els homes gais estem reclamant alguns drets. Però aquests són drets humans ordinaris".
(Home gai, 35, Breslau, Polònia)

"En general, no crec que identificar-se a través de l'orientació sexual sigui una cosa que ens defineixi completament".
(Lesbiana, 20, Breslau, Polònia)

"Quan era adolescent, no existia. Les identitats trans no existien. No era possible de concebre que un home pogués ser una dona al seu naixement. Quan era adolescent vaig passar per una fase de masculinització conscient però no molt assumida. Llavors, vaig passar per fases de refeminització perquè era més còmode. Fins i tot vaig sortir amb un noi perquè ho trobava molt més fàcil a casa, al carrer, a tot arreu". (Home trans, 28, Charleroi, Bèlgica)

"No sento que a Charleroi hi hagi una comunitat LGTB, definida com a persones que s'uneixen al voltant d'una identitat comuna i buscant estar juntes. La gent és bastant oberta i les persones LGTB no sentim la necessitat d'ajuntar-nos i estar a part."
(Home gai, 34, Charleroi, Bèlgica)

"No entenc per què he de parlar amb un psiquiatra quan no és una malaltia".
(Dona trans, 30, Sabadell, Espanya)

"Avui dia, hi ha lleis i institucions que protegeixen els drets de les persones LGTB, però al mateix temps moltes persones no accepten les expressions LGTB".
(Home gai, 64, Sabadell, Espanya)

Esferes de la vida

A les nostres vides quotidianes tenim diferents tipus de relacions: família, amics, companys (🗨️), inna, companys de formació, etc. Tot i que hauríem de sentir seguretat en totes les esferes de la vida, n'hi ha algunes on podem sentir inseguretat. Tot i això, en altres moments, aquestes mateixes àrees també poden aportar confort.

- **La família** pot ser un gran espai de suport. En la majoria de casos, són les persones amb qui hem crescut i ens han criat; són persones amb qui hem passat molt de temps i amb qui compartim una gran part de les nostres vides. D'altra banda, les famílies també són un espai de control, supervisió i socialització del gènere i les normes sexuals. Per aquesta raó, moltes persones retarden el moment de sortir de l'armari amb les seves famílies fins que no tenen cert nivell d'independència econòmica. Tu ets la persona que coneix millor la teva família i tu més que ningú altre sabrà com es relacionen amb la sexualitat. Sortir de l'armari no és obligatori; tu pots decidir si vols fer-ho o no, quan i com.
- **Les amistats** també poden ser un gran espai de suport. A diferència de la família, els amics s'acostumen a triar, i per aquest motiu algunes persones LGTB expliquen que sortir de l'armari els ha ajudat a distingir entre les amistats bones i les no tan bones. A vegades, les persones LGTB han d'educar les seves amistats que no són LGTB en alguns temes. Idealment, tot grup d'amistats ha de respectar les opcions sexuals i de gènere de tothom del grup. Al mateix temps, algunes persones LGTB declaren que tenir amistats LGTB és una eina valuosa en el procés de socialització i el process of socialization.

A Breslau, Polònia:

El Festival dels Drets Igualitaris, que culmina en la Marxa per la Igualtat, s'organitza anualment per l'Associació per la Cultura de la Igualtat per a promoure la diversitat i un sentit de comunitat entre les persones LGTB de la ciutat.

A Nottingham, Regne Unit:

La Xarxa Nott LGBT+ és un servei de suport a les comunitats lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals i associades de Nottingham. Produeix un informe anual amb anàlisi dels contactes.

• **Lloc de treball i centres educatius** són espais on passem bona part del nostre temps. Usualment són organitzacions basades en jerarquies on s'hi desenvolupen diferents tipus de relacions. Malgrat les jerarquies, l'orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere de tothom han de ser respectades. Això inclou discriminació econòmica de qualsevol tipus. A més, algunes de les relacions establertes tant als llocs de treball com als centres educatius esdevenen amistats, i poden esdevenir també espais de suport i aliança.

• **La salut** és una àrea on moltes persones LGTB han patit discriminació, incloent persones transsexuals a qui ha estat negada assistència mèdica. Bona part del personal de salut no ha rebut formació en temàtica LGTB, quelcom necessari pel correcte tractament de totes les persones més enllà de la seva orientació sexual, identitat de gènere i expressió de gènere. Tot i així, també hi ha altres professionals de la salut que tenen un compromís molt alt i una molt bona formació, i que són de gran ajuda per a les persones LGTB que els necessiten. Les organitzacions i comunitats LGTB locals acostumen a saber qui són, i si necessites referències pots preguntar-los.

A Girona, Espanya:

Hi ha un Consell Municipal LGTB que transmet les demandes de les persones LGTB a l'Ajuntament.

A Tessalònica, Grècia:

Durant el Dia Internacional de la SIDA, s'organitza una campanya de conscienciació a la plaça més central de la ciutat.

A Charleroi, Bèlgica:

Una ONG estudiantil, Les CHIEFF, i un grup de voluntaris (🗨️) gais i bisexuals, GRIS Valonia, han creat un curs per a centres escolars. En aquest curs dos joves LGTB (un home i una dona) s'ofereixen a respondre preguntes relacionades amb la seva orientació sexual amb l'objectiu de millorar el coneixement de la realitat LGTB entre els escolars.

Espais públics

▶ Moltes persones LGTB denuncien haver patit discriminació o agressions en espais públics arreu d'Europa. A més, alguns mitjans de comunicació, a vegades, utilitzen llenguatge discriminatori, que pot ser confrontat fent una queixa oficial o escrivint a l'equip editor o d'emissió.

Als espais públics, l'expressió de gènere és altament controlada i regulada a nivell social; les persones trans* i, en general, les persones amb gènere no conformant, acostumen a rebre mirades, insults i fins i tot agressions físiques. No obstant això, la visibilització i manifestació de sexualitats i gèneres no normatius als espais públics pot generar també efectes socials positius.

Les persones LGTB acostumen a identificar certes àrees arreu de les seves ciutats com a segures o no segures, habitualment basant-se en les seves experiències. Tanmateix, aquesta identificació a vegades es fa des de prejudicis racials o classistes enlloc de basar-se en experiències d'agressions. És important identificar on pots sentir seguretat, però també és important evitar prejudicis a l'hora de fer-ho. Moltes ciutats tenen espais de socialització LGTB – per exemple, associacions o negocis afins – que poden actuar com a espais segurs.

Quan siguis testimoni d'una agressió, pots acompanyar la víctima, oferir-li suport i preguntar-li què necessita per tal de fer que se senti el més còmode possible.

A Tessalònica, Grècia:

El Festival de l'Orgull de Tessalònica s'organitza cada juny des de 2012. Aquest festival compta amb el suport oficial de l'ajuntament de la ciutat, i durant la seva celebració s'il·lumina un monument emblemàtic de la ciutat, la Torre Blanca, amb els colors.

A Breslau, Polònia:

El Museu Contemporani de Breslau dona suport a una creixent visibilitat LGTB a través d'esdeveniments polítics i cultural que creen un espai.

Xarxes socials (online)

▶ L'espai virtual està guanyant cada cop més importància per a moltes persones LGTB. És un espai per socialització, i ofereix possibilitats per conèixer persones, crear xarxes i lligar. Això es pot fer anònimament, fet que pot generar una sensació de seguretat. La forma en que lesbianes, gais, bisexuals i trans* utilitzen les xarxes pot ser diferent, però per a les quatre categories, els espais virtuals són molt importants i es fan servir per a infinitat de raons.

Tanmateix, algunes persones les utilitzen per a discriminar, humiliar o tractar malament altres usuaris. Internet pot ser un espai segur, però també pot ser utilitzat per a ofendre, assetjar i promocionar discursos d'odi contra les persones LGTB. Fins i tot dins les xarxes LGTB, sovint hi ha agressions diverses contra persones trans*, seropositives, madures o grasses, entre d'altres.

Quan es navega per la web, és important tenir cura i promoure un espai segur per a la resta d'usuaris i usuàries.

A Nottingham, Regne Unit:

Hi ha una excel·lent xarxa LGTB+ amb una base de dades LGTB+, butlletí informatiu, pàgina de Facebook i pàgina web amb informació bàsica.

Com trobar grups d'afinitat

Moltes persones LGTB expliquen que conèixer altres persones LGTB els ha ajudat molt perquè els ha permès compartir experiències, desitjos i expectatives. Hi ha diverses organitzacions especialitzades que posen en contacte persones LGTB i que també faciliten àrees de socialització i ofereixen una àmplia varietat de serveis de suport.

A Tessalònica, Grècia:

El Festival Internacional de Films LGBTIQ de Tessalònica està organitzat en coordinació amb SYMPRAXI des del 1999

A Breslau, Polònia:

Un projecte de Biblioteca Vivent dut a terme per l'associació Diversja inclou persones LGTB entre les participants, i té com a objectiu contrarestar estereotips i prejudicis.

A Catalunya:

La Xarxa de Municipis LGBTI facilita l'intercanvi d'experiències, eines i recursos entre governs locals.

Organitzacions a nivell europeu

- ILGA Europe <http://www.ilga-europe.org/>
- Transgender Europe <http://tgeu.org/>
- IGLYO www.iglyo.com
- NELFA www.nelfa.org

Codi ètic per les bones pràctiques per combatre LGTBfòbia

Nosaltres, com a membres de serveis públics i privats, som conscients del rol que podem jugar en combatre la discriminació, homofòbia, bifòbia i transfòbia contra les persones LGTB (lesbianes, gais, bisexuals i trans).

Els sotasignants d'aquest codi ètic es comprometen als següents cinc principis:

- **1. Tractar a tothom igual, sense importar la seva orientació sexual o identitat de gènere**
 - Tenir en compte la diversitat de la població en tota la seva extensió.
 - Contrarestar l'heteronormativitat i cisnormativitat a través de no assumir que tothom al nostre voltant és heterosexual o cisgènere (no trans).
- **2. Garantir el tracte just i respectuós a les persones trans**
 - Respectar el gènere auto-definit de les persones trans i utilitzar els pronoms personals, noms i denominació requerits per les pròpies persones trans;
 - No reduir les identitats trans i experiències a procediments mèdics;
 - Evitar tòpics i referències humiliants a les persones trans;
 - Evitar utilitzar expressions ofensives cap a persones trans.
- **3. Promocionar la diversitat i tenir en compte la pluralitat de les comunitats LGTB**
 - Promocionar i proveir accés a serveis que són inclusius de les necessitats i demandes de les persones LGTB;
 - Tenir en compte totes les edats, discapacitats, orígens ètnics, gèneres, religions i estats legals entre la població LGTB.
- **4. Crear un ambient lliure de discriminació LGTB**
 - Implementar mesures per prevenir i combatre discriminacions contra les persones LGTB;
 - Prendre accions apropiades contra actituds LGTBfòbiques;
 - Identificar actes LGTBfòbics i remetre'ls regularment al cos d'igualtat;
 - Mesurar el progrés i compartir bones pràctiques i millorar les condicions en l'ambient general de treball.
- **5. Assegurar la igualtat entre els treballadors de l'organització**
 - Crear un ambient inclusiu per als treballadors LGTB;
 - Assegurar la igualtat de drets i tractament de tots els treballadors sense importar la seva orientació sexual, identitat de gènere i/o expressió de gènere;
 - Recorzar els treballadors que hagin estat discriminats en base a la seva orientació sexual, expressió de gènere i/o identitat de gènere.

Paraules que utilitzem

- **Cisgènere** és una persona que té la mateixa identitat de gènere que la que se li va assignar al néixer.
- **Cisnormativitat** es refereix al sistema social i cultural on la norma és que les persones visquin d'acord amb el gènere que se'ls ha assignat al naixement, i tot el que queda fora d'aquesta norma és censurat.
- **Sortir de l'armari** és el procés de revelar la identificació com a lesbiana, gai, bisexual o transsexual.
- **Expressió de gènere** té a veure amb les manifestacions externes de gènere, expressades a través del nom propi, els pronoms, la roba, tallat de cabells, comportament, veu o característiques corporals. La societat acostuma a identificar aquests senyals com a bé masculines o bé femenines, tot i que el que es considera masculí i femení canvia a través del temps i varia segons cada cultura.
- **Identitat de gènere** és la pròpia percepció de gènere d'una persona. Per a les persones trans*, la seva identitat de gènere no concorda amb la que els va ser assignada al néixer. El gènere de la major part de les persones és home o dona (o noi o noia), però per a algunes persones la identitat de gènere no es pot classificar clarament en cap de les dues opcions. A diferència de l'expressió de gènere, la identitat de gènere no és visible.
- **Reassignació de gènere** es refereix al procés a través del qual les persones re-defineixen el gènere en el que volen viure per a expressar millor la seva identitat de gènere. Aquest procés pot incloure, tot i que no necessàriament, assistència mèdica incloent teràpies hormonals i qualsevol procediment quirúrgic que les persones trans* se someten per a fer concordar el seu cos amb el seu gènere.
- **Heteronormatiu** es refereix a les pràctiques socials i culturals on es fa creure als homes i les dones que l'heterosexualitat és l'única sexualitat possible, i es fa actuar com a tal. Això implica el posicionament de l'heterosexualitat com a única forma de ser "normal", fet que la posiciona com a font clau de recompensa social.
- **Homonormatiu** es refereix a un conjunt de jerarquies, privilegis, normes socials i expectatives que causen opressió dins de la comunitat LGTB i que porten a l'assimilació i reforç de les estructures dominants.
- **LGTB:** Acrònim per a lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals. Poden haver-hi altres formulacions que inclouen altres identitats, com per exemple LGTBI, LGTB+, LGBT*, LGTBQ, etc.
- **Homofòbia/transfòbia/LGTBfòbia** és una matriu de creences culturals i personals, opinions, actituds i comportaments agressius basats en prejudici, repulsió, por i/o odi dirigits contra persones o grups que no es conformen a, o que transgredeixen normes i expectatives socials de gènere i/o sexualitat.
- **Queer** és un terme que actualment s'utilitza en l'acadèmia per a les persones que no són heterosexuales ni/o cisgènere – el terme inclou lesbianes, gais, bisexuals i trans*. La teoria queer té com a objectiu reivindicar que els rols de gènere són construccions socials.
- **Orientació Sexual** descriu l'atracció física, romàntica i/o emocional d'una persona a una altra persona. La identitat de gènere i l'orientació sexual no són el mateix. Per exemple, les persones transgènere poden ser heterosexuales, lesbianes, gais, o bisexuals.
- **Transgènere o trans*** és un terme paraigües que inclou aquelles persones que tenen una identitat de gènere diferent a la que se'ls va assignar al néixer, i aquelles persones que volen representar la seva identitat de gènere de forma diferent a la que se'ls va assignar al néixer.
- **Transició** inclou alguns o tots els passos següents a nivell personal, mèdic i legal: explicar a la família, amics i companys de feina; utilitzar un nom diferent i nous pronoms; vestir diferent; canviar-se el nom i/o sexe als documents legals; teràpia hormonal; i possiblement (tot i que no sempre) un o més tipus de cirurgia. Els passos exactes involucrats en la transició varien de persona a persona.

[Adaptat d'un text original de Transgender Europe]

